

ВНУТРІШНЯ СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІНСЬКОГО РОЗВИТКУ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Ямполь Ю. В.

Бібліографічний опис: Ямполь Ю. В. ВНУТРІШНЯ СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІНСЬКОГО РОЗВИТКУ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ // Якість освіти в умовах змін: наукові пошуки, педагогічна практика та предметні методики : збірник матеріалів І Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції. Кам'янець-Подільський, 2026. С. 13–15.

Видавець: ГО «Педагогічна платформа “Якість освіти”»

Оригінальні сторінки у збірнику: 13–15

УДК 37.014.6:005.6

Ямполь Юрій Віталійович

доктор філософії у галузі знань 01 Освіта/Педагогіка

зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,

учитель математики, інформатики та економіки

приватного НВК «Антей»,

Голова ГО «Педагогічна платформа “Якість освіти”»,

м. Кам'янець-Подільський, Україна

Актуальність проблеми. У сучасних умовах трансформації української освіти питання забезпечення якості освітнього процесу набуває не лише контролюючого, а й управлінсько-розвивального значення. Заклад загальної середньої освіти вже не може обмежуватися формальним аналізом результатів навчання, адже якість освіти формується через взаємодію освітнього середовища, педагогічної діяльності, оцінювання здобувачів освіти та управлінських процесів. Саме тому внутрішня система забезпечення якості освіти має розглядатися як цілісний механізм самоаналізу, корекції та стратегічного розвитку закладу освіти.

Мета тез – обґрунтувати значення внутрішньої системи забезпечення якості освіти як інструменту управлінського розвитку закладу загальної середньої освіти та визначити ключові напрями її практичного впровадження.

Проблематика менеджменту якості освіти безпосередньо пов'язана з необхідністю переходу від епізодичного контролю до системного управління змінами. У власних дослідженнях було акцентовано, що становлення менеджменту якості освіти має філософсько-педагогічне підґрунтя, оскільки

стосується не лише процедур оцінювання, а й ціннісного розуміння освітнього результату, культури взаємодії та відповідальності всіх учасників освітнього процесу [1]. Історичний аналіз розвитку управління якістю освіти також засвідчує, що ефективні освітні системи формуються тоді, коли контрольні механізми поєднуються з підтримкою професійного розвитку педагогів, педагогічним партнерством і відкритістю управлінських рішень [2].

Внутрішню систему забезпечення якості освіти доцільно розглядати як сукупність взаємопов'язаних компонентів: нормативно-організаційного, діагностичного, аналітичного, коригувального та результативного. Нормативно-організаційний компонент передбачає визначення внутрішніх правил, процедур, критеріїв і показників оцінювання якості. Діагностичний компонент забезпечує збір інформації про стан освітнього процесу. Аналітичний компонент спрямований на інтерпретацію отриманих даних, виявлення проблем і ресурсів розвитку. Коригувальний компонент передбачає прийняття управлінських рішень, планування змін і підтримку педагогічних працівників.

Практична цінність внутрішньої системи забезпечення якості освіти полягає в тому, що вона дозволяє адміністрації закладу освіти бачити не окремі недоліки, а цілісну картину функціонування освітнього процесу. Наприклад, низька динаміка навчальних результатів може бути пов'язана не лише з рівнем підготовки здобувачів освіти, а й з особливостями освітнього середовища, методиками викладання, системою формування оцінювання, комунікацією з батьками або недостатнім методичним супроводом педагогів.

Особливого значення набуває професійний розвиток педагогічних працівників. Якість освіти неможливо забезпечити лише адміністративними рішеннями, якщо педагог не має можливості вдосконалювати власні професійні компетентності, апробувати нові методики, отримувати зворотний зв'язок і брати участь у прийнятті рішень. У цьому контексті професійний розвиток педагога виступає однією з основних умов функціонування менеджменту якості закладу освіти [3].

Отже, внутрішня система забезпечення якості освіти має бути не звітним документом, а дієвим управлінським інструментом. Її ефективність залежить від регулярності самооцінювання, прозорості критеріїв, залучення педагогічного колективу, використання результатів моніторингу для прийняття рішень і наявності реальних коригувальних дій. Перспективним напрямом подальших досліджень є розроблення цифрових інструментів самооцінювання закладу освіти, які дозволять поєднати управлінську аналітику, педагогічну рефлексію та планування розвитку освітнього процесу.

Список використаних джерел

1. Ямполь Ю. В. Менеджмент якості освіти: філософсько-педагогічні аспекти становлення. Педагогічна освіта: теорія і практика. 2023. Вип. 34. С. 98–108. DOI: <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2023-34.98-108>
2. Yampol Y., Polishchuk S. The study of the management of the quality of education in institutions of general secondary education: historical aspect. Scientific Journal of Polonia University. 2023. Vol. 56, No. 1. P. 288–295. DOI: <https://doi.org/10.23856/5641>

3. Ямполь Ю. Професійний розвиток педагога як основна мета розвитку менеджменту якості закладу освіти. Людинознавчі студії. Серія «Педагогіка». 2023. № 48. С. 229-235. DOI: <https://doi.org/10.24919/2413-2039.16/48.34>